

et sådant misfoster skal skabes i retsplejeloven – eller kan det? Jeg spørger, fordi vi i Venstre gerne vil vide det, og statsadvokaterne, politiets ansatte og befolkningen vil også gerne vide det.

Jeg tror ikke på det. Jeg tror, det må være noget, der kommer fra anden side. Etableringen af et klagenævn sker imod hele Jacques Hermann-udvalgets principale indstilling, hvor 12 medlemmer går ind for den rene model. Det vil føre til et bureaukrati, hvis mager ikke er set, når man ser, hvad klageantallet er. Det vil føre til en langsommelig behandling af sagerne, som er helt uantagelig for de indklagede politifolk og også for klagerne.

Statsadvokatmodellen skaber de fornødne retssikkerhedsgarantier. Statsadvokaterne fører i forvejen kontrol med politiet. Det er statsadvokaterne, der kan omgøre politimestrenes afgørelser om ikke at rejse tiltale. Det er en mis-kreditering af politifolkene, det er at give dem negativ særbehandling, når man vil lave en særlig anklagemyndighed, for det er jo i virkeligheden det, man gør. Nu bygger man en fjerde anklagemyndighed op i dette land til de få sager, der er tale om.

Endelig er der det økonomiske element, her skønnet til 2,6 mio. kr. årlig. Jeg tror, beløbet bliver meget større. Disse penge ser vi givet ud i den blå luft til ingen verdens nytte. Venstre ønsker, de skal anvendes til kriminalitetsbekæmpelse mod narko og anden volds-kriminalitet.

Til slut vil jeg spørge justitsministeren, om det ikke er en nyskabelse, når ministeren i bemærkningerne allerede nu stiller et samråd i Retsudvalget i udsigt, hvor Retsudvalget indirekte, kan jeg læse ud af bemærkningerne, nærmest i realiteten skal have vetoret over for de medlemmer, der påtænkes udpeget til nævnene. Men det kan jeg jo vende tilbage til på et senere tidspunkt, hvor jeg også har nogle bemærkninger om lokalnævnenes fremtidige virke. Som sagt håber jeg inderligt, at Venstre bliver hørt i denne meget vigtige sag.

Helge Adam Møller (KF):

Hvilke krav bør der stilles til en eventuel ny klageordning vedrørende politiet?

Jeg mener i hvert fald, man kan stille seks krav.

For det første bør ordningen sikre en grundig og effektiv behandling af klagesager og straffesager mod politipersonale.

For det andet bør ordningen sikre medvirken af den bedst mulige sagkundskab.

For det tredje bør ordningen være let forståelig for befolkningen.

For det fjerde bør ordningen sikre, at man hurtigt kan indlede en efterforskning.

For det femte bør ordningen garantere retssikkerheden både for den, der klager, og for den, der bliver klaget over, og for det sjette bør ordningen sikre, at sager mod politifolk og almindelige borgere vurderes ens og på et højt fagligt niveau.

Det var i hvert tilfælde seks krav, der kunne stilles til en sådan ordning.

Hvis man så yderligere kan opbygge en ordning, som er fleksibel, som bygger på eksisterende strukturer, som giver en god ressourceudnyttelse, må man vel sige, at så er ordningen ikke så ringe endda – for nu at udtrykke mig på jysk, som jeg ved ministeren forstår.

Det må konstateres, at den statsadvokatmodel, som Jacques Hermann-udvalget har lagt op til, opfylder samtlige disse forudsætninger hver og én.

Det kan også konstateres, at justitsministeren selv er enig i dette. Det fremgår klart af bemærkningerne til lovforslaget, at justitsministeren er enig i den positive vurdering af statsadvokatmodellen. Det fremgår også af justitsministerens opfattelse, at statsadvokatmodellen vil kunne opfylde kravene til fleksibilitet, til effektivitet, til sagkundskab og til grundighed i sagsbehandlingen.

Når nu ministeren udtaler sig så utrolig positivt – og meget berettiget – om denne model, må det være berettiget at spørge, hvorfor ministeren så ødelægger, udvander og forringer ordningen ved at kombinere den med et endnu ukendt antal politiklagenævn. Disse kontrolorganer vil jo bl.a. betyde en længere sagsbehandlingstid, langt mere komplicerede sagsgange, mindre tilid til ordningen, fordi befolkningen simpelt hen ikke kan forstå den, mere bureaukrati og øget forbrug af ressourcer.

Kort sagt må det efter konservativ opfattelse konstateres, at der absolut ikke er brug for noget ekstra bureaukratisk og ansvarsforflygtigende kontrolorgan ved siden af Statsadvokaten. Måtte en af parterne være utilfreds med hans afgørelse, er der stadig væk mulighed for at anke til Rigsadvokaten.

Netop ordet ansvarsforflygtigelse er jo et nøgleord i dette lovforslag. Med den ene hånd eller ene paragraf giver man Statsadvokaten ansvar, og med den anden hånd, den næste paragraf, udvander man ansvaret. Det er